

119

MINISTRIES

“Dit document is een direct script van een studie die is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond ter ondersteuning van de presentatie. Daarom kan het gebeuren dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Ook kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op onderstaand schriftelijke onderwijs.”

Brit Chadasja: Josephus en het Nieuwe Testament

Als we nadenken over de historische betrouwbaarheid van de geschriften waaruit de zogenaamde *Brit Chadasja*, of het Nieuwe Testament is samengesteld, dan kunnen we er vanuit gaan dat de historische feiten in die geschriften overeen komen met andere historische bronnen.

Worden de nieuwtestamentische beweringen over Jesjoea en Zijn discipelen bevestigd in buitenbijbelse historische bronnen? Wat kunnen we uit dat bewijs halen?

We kunnen daar veel over zeggen en we gaan daar in toekomstige studies veel dieper op in. Op dit moment richten we ons in het bijzonder op een historische sleutelfiguur uit de eerste eeuw—Flavius Josephus.

Josephus was een Farizees Jood die rond het jaar 37 werd geboren in Jeruzalem. Hij was een ooggetuige van veel belangrijke historische gebeurtenissen, waaronder de vernietiging van Jeruzalem in het jaar 70. Zijn geschriften bieden ons waardevolle inzichten in het Jodendom van de eerste eeuw en de historische context van de nieuwtestamentische geschriften. Bovendien is hij een primaire bron die een aantal belangrijke details uit de evangeliën bevestigt.

Hieronder staat een citaat uit een van de geschriften van Josephus waarin hij rechtstreeks verwijst naar Jesjoea en Zijn oorspronkelijke volgelingen:

“Nu was er in die tijd een wijze man, genaamd Jezus, als het tenminste legaal is om hem een mens te noemen, omdat hij wonderwerken deed en een leraar was van mensen die de waarheid met plezier ontvingen. Hij trok veel Joden maar ook veel heidenen aan. Hij was de Christus en toen Pilatus, op advies van de voornaamste mannen onder ons, hem had veroordeeld tot het kruis, werd hij niet in de steek gelaten door de mensen die van hem hielden; op de derde dag verscheen hij hen in levende lijve; zoals de profeten van God

hadden voorzgd evenals duizend andere geweldige dingen over hem. [1]

Josephus, Antiquities of the Jews, 18.3.3

Het is opmerkelijk dat dit stukje historisch bewijs meerdere essentiële feiten bevestigt die in de evangeliën worden vermeld over Jesjoea:

- 1) Hij was een historische figuur
- 2) Hij was een religieuze leraar
- 3) Hij had vele volgelingen
- 4) Pilatus veroordeelde hem tot de doodstraf door kruisiging
- 5) Na Zijn dood geloofden Zijn discipelen dat Hij aan hen is verschenen

Het is belangrijk dat deze historische feiten worden bevestigd in de geschriften van Josephus. We kunnen dat niet genoeg benadrukken. We hebben hier letterlijk een historische bevestiging dat Jesjoea is gekruisigd en dat Zijn discipelen geloofden dat ze na Zijn dood verschijningen van Hem hebben gezien. Dit zijn essentiële feiten die de nieuwtestamentische bewering ondersteunen dat God Jesjoea opwekte uit de dood. Natuurlijk onderstreept dat gegeven het feit dat Jesjoea is wie Hij beweerde te zijn—de Messias van Israël. Als je meer wilt weten over waarom deze historische feiten over de opstanding van Jesjoea belangrijk zijn, bekijk dan onze studie *“Waarom Jesjoea de Messias is”*.

Een bezwaar tegen deze passage van Josephus is dat we weten dat Josephus geen volgeling was van Jesjoea, maar toch zegt dat Jesjoea de “Christus” was. Daarom heeft een aantal geleerden geconcludeerd dat deze passage later is toegevoegd (geïnterpoleerd)—dat wil zeggen dat een latere christelijke kopiist deze aanvulling heeft opgeschreven. Maar is dat een reden om het hele gedeelte af te schrijven? Helemaal niet. Misschien is het een beetje aangepast, maar de meeste geleerden zijn het erover eens dat de passage oorspronkelijk van Josephus is.

In 1971 ontdekte een Israëliische geleerde genaamd Shlomo Pines, een Arabische versie van dit gedeelte in de geschriften van Agapius, een Arabisch Christelijke schrijver en geschiedkundige uit de 10^e eeuw. Geleerden gaan ervan uit dat die versie een authentieke, niet geïnterpoleerde versie is van de passage van Josephus.

Hieronder staat de passage zoals die wordt geciteerd in *Kitab al-‘Unwan* (“Boek van de Titel”) van Agapios, vertaald uit het Arabisch:

“Nu was er in die tijd een wijze man genaamd Jezus. Zijn gedrag was onberispelijk en [Hij] stond bekend als rechtschapen man. En veel mensen onder de Joden en de andere volken werden zijn discipelen. Pilatus veroordeelde hem om te sterven aan het kruis. Maar de mensen die zijn discipelen waren geworden, bleven hem trouw. Ze meldden dat hij aan hen was verschenen drie dagen na zijn kruisiging en dat hij leefde; daarom was hij misschien de Messias, over wie de profeten wonderen hebben beschreven.”

Shlomo Pines, *“An Arabic Version of the Testimonium Flavianum and its Implications.”* pg. 9-10

Als we de verschillen bestuderen tussen de Griekse en de Arabische versie van deze passage, dan komt Pines tot de conclusie dat de Arabische versie accuraat beschrijft wat Josephus daadwerkelijk schreef, omdat de woorden die later door christenen zouden zijn geïnterpoleerd er niet in staan. In zijn boek “*An Arabic Version of the Testimonium Flavianum and its Implications*” schrijft Pines:

“Al deze kenmerken lijken erop te wijzen dat de schrijver van deze versie niet perse een christen was. Het is inderdaad lastig te bevatten dat een christen, zelfs als hij een stuk wilde schrijven dat zou worden overgeleverd zoals Josephus, consistent verwees naar Jezus met lauwe bewondering en zonder superlatieven die karakteristiek zijn voor de versie van Agapius en ervoor zou hebben gezorgd (zoals de schrijver van deze versie duidelijk heeft gedaan) dat hij geen uitspraken deed waarin de verschijning van Jezus na zijn dood en het feit dat hij de messias was ondubbelzinnig worden vermeld als feiten. Met andere woorden; de belangrijkste, of het filologisch meest geldige bezwaar tegen de authenticiteit van dit Getuigenis is niet van toepassing op de versie van Agapius. De Arabische tekst van het Getuigenis van Agapius is naar alle waarschijnlijkheid vertaald uit een Syriac versie van het Griekse origineel.”

Ibid., pg. 22-23

Dus op basis van de passage uit het Arabische manuscript, dat een accuratere weergave is van het origineel, hebben we nog steeds de bevestiging van onze vijf historische feiten die in de evangeliën zijn opgeschreven over Jesjoea. We noemen ze nog een keer:

- 1) Hij was een historische figuur
- 2) Hij was een religieuze leraar
- 3) Hij had vele volgelingen
- 4) Pilatus veroordeelde hem tot de doodstraf door kruisiging
- 5) Na Zijn dood geloofden Zijn discipelen dat Hij aan hen is verschenen

Josephus bevestigt nog een ander significant historisch feit dat in de evangeliën wordt vermeld—dat de broer van Jesjoea Jacobus heette. Josephus vermeldt ook dat toen de opvolger van Pilatus, Festus, in het jaar 60 stierf, de hogepriester Annas de kans greep om Jacobus ter dood te veroordelen:

Festus was nu gestorven en Albinus was alleen maar onderweg; dus hij [Annas] vergaderde het Sanhedrin van rechters en bracht de broer van Jezus, die Christus werd genoemd, genaamd Jacobus, voor hen, evenals enkele anderen; en toen hij een beschuldiging had geformuleerd tegen hen, dat zij de wet zouden hebben overtreden, liet hij hen stenigen.

Hoewel een aantal sceptici twijfelen aan de authenticiteit van deze passage is de overweldigende meerderheid van geleerden het erover eens dat de verwijzing naar Jesjoea en Jacobus oorspronkelijk van Josephus is. Professor Louis Feldman schrijft in zijn boek “*Josephus, Judaism and Christianity*”:

“Dat Josephus inderdaad iets zei over Jezus wordt duidelijk uit de passage—de authenticiteit die bijna universeel wordt erkend—over Jacobus, die de broer van de eerder genoemde Christus wordt genoemd.”

Louis H. Feldman, “Josephus, Judaism and Christianity,” Introductie, pg. 56

Wetenschapper en theoloog Dr. Robert E. Van Voorst stemt in met de sentimenten van Feldman en

noemt meerdere argumenten ter bevestiging van de conclusie dat de tekst als authentiek moet worden gezien:

“De overweldigende meerderheid van geleerden is het erover eens dat de woorden ‘de broer van Jezus die Christus wordt genoemd’ authentiek zijn net als de rest van het gedeelte waarin het staat. De passage past ook goed binnen de context. Wat betreft de inhoud zou een christelijke interpolator lovende woorden hebben gebruikt voor de beschrijving van Jacobus en zeker voor Jezus, en hem ‘de Heer of iets vergelijkbaar [...] hebben genoemd. Hij zou de term ‘Christus’ op een absolute manier hebben gebruikt. De woorden van Josephus ‘hij werd Christus genoemd’ zijn neutraal en beschrijvend, bedoeld om het noch te bevestigen noch te ontkennen dat Jezus de ‘Christus’ was. Dus Josephus onderscheidt deze Jezus van de vele anderen die hij noemt met dezelfde veel voorkomende naam. Bovendien staat de identificerende frase ‘de broer van Jezus die Christus wordt genoemd’ er voor de verdere identificatie van Jacobus, van wie de naam ook veel voorkwam. Het gebruik van ‘Christus’ als titel weerspiegelt een Joods gebruik en is niet typisch Christelijk [...] Deze passage maakt dan ook op authentieke wijze melding van Jezus en dat wordt nog verder bevestigd doordat het kort en zonder omhaal van woorden is opgeschreven. Er staat dat Jezus ook bekend was als ‘de Messias/ Christus’ en vertelt ons dat zijn broer Jacobus een van de meest prominente figuren was en dat die door Annas werd vermoord.”

Robert E. Van Voorst, “Jesus Outside the New Testament.” pg. 83-84

Als we het samenvatten, dan blijkt de woordenstroom in de passage objectief en neutraal te zijn en is die daarom niet indicatief voor latere christelijke interpolatie.

Wacht even! Er is nog meer! In een andere passage bevestigt Josephus nogmaals het verslag uit het Nieuwe Testament dat Johannes de Doper ter dood werd gebracht door Herodes Antipas. Er staat:

“Nu was er een aantal van de joden die dacht dat de vernietiging van het leger van Herodes door God was veroorzaakt, en dat was terecht als straf voor wat hij deed tegen Johannes, die de Doper werd genoemd: want Herodes vermoordde hem, terwijl hij een goede man was [...] Toen anderen dan naar hem toe kwamen, want ze waren diep geroerd door de woorden die hij sprak, werd Herodes bang voor de grote invloed die Johannes had op het volk waardoor zijn kracht en neiging om een opstand uit te lokken (want het leek erop dat ze bereid waren om alles te doen wat hij hen zou opdragen), dachten dat ze hem beter ter dood konden brengen om te voorkomen dat hij oproer zou veroorzaken en zelf niet in moeilijkheden te komen, door een man te sparen die ervoor zou zorgen dat hij spijt zou betuigen als het te laat was. Daarom werd er een gevangene naar hem toegestuurd, vanwege de achterdocht van Herodes, naar Macherus, het kasteel dat ik eerder noemde, en werd hij daar gedood.”

Josephus, Antiquities of the Jews, 18.5.2

Deze quote bevestigt meerdere details over Johannes de Doper die ook worden vermeld in de verhalen uit de evangeliën:

- 1) Hij was bekend vanwege de dopen die hij deed
- 2) Hij werd gevangen genomen door Herodes Antipas
- 3) Hij werd ter dood veroordeeld door Herodes Antipas

Onder geleerden is er een overweldigende consensus dat deze passage uit Josephus authentiek en origineel is. Er is geen aanwijzing dat de passage door latere christelijke kopiisten is toegevoegd. Feldman schrijft daarover:

“Je zou verwachten dat een interpolator de passage van Josephus over Johannes de Doper zou hebben aangepast om ervoor te zorgen dat het verhaal over de dood van Johannes overeenkomt met het verhaal uit de Evangeliën en om aan te geven dat Hij een voorloper was van Jezus.”

Louis H. Feldman, “Josephus, Judaism and Christianity,” Introduction, pg. 56

Wat kunnen we dan concluderen uit deze passages van Josephus? We hebben hier te maken met onafhankelijke verslagen uit de eerste eeuw. Daarin worden de volgende historische feiten over Jesjoea en Zijn oorspronkelijke volgelingen bevestigd zoals ze zijn opgeschreven in het Nieuwe Testament:

- 1) Hij was een historische figuur
- 2) Hij was een religieuze leraar
- 3) Hij had veel volgelingen
- 4) Van Pilatus kreeg hij de doodstraf door middel van kruisiging
- 5) Na Zijn dood geloofden zijn discipelen dat Hij aan hen was verschenen
- 6) Zijn broer was Jacobus
- 7) Johannes de Doper was een historische figuur die werd geëxecuteerd door Herodes Antipas

We kunnen dus concluderen dat deze historische feiten, die worden vermeld in de verhalen uit de evangeliën, worden bevestigd door andere historische bronnen uit dezelfde tijd—namelijk de geschriften van Flavius Josephus. Dankzij Josephus hebben we buitenbijbels bewijs dat Jesjoea echt heeft geleefd en een broer had die Jacobus heette. Hij was een leider van mensen en werd daarvoor gekruisigd. Bovendien geloofde een aantal van Zijn volgelingen dat ze Hem opnieuw hebben gezien op de derde dag. Deze samenvatting over Jesjoea, geschreven door Josephus, is consistent met het nieuwtestamentische verslag over Jesjoea; het bevestigt de opstanding zelfs. We hebben dus een goede reden om er vanuit te gaan dat de beweringen uit het Nieuwe Testament over Jesjoea's leven en bediening historisch betrouwbaar zijn.

We bidden dat deze studie je tot zegen is geweest en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken. Sjalom.

We bidden dat deze studie je tot zegen is geweest. Vergeet niet om alles te onderzoeken. Sjalom!
Voor meer over dit en ander onderwijs, bezoek ons op www.119ministries.nl

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in Hijt volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl
TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#